

Zápis ze 14. zasedání Stálé komise pro sdělovací prostředky ze dne 20. 5. 2009

Poslanec Vítězslav Jandák: Vítám vás na 14. zasedání stálé komise pro sdělovací prostředky. Dnes máme na programu tři body. Je to výroční zpráva o činnosti Českého rozhlasu, výroční zpráva o činnosti České televize a výroční zpráva o stavu a činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Přesvědčím se, zda jsme usnášeníschopní. (7 přítomných.) Dokonce o jednoho víc, z toho máme radost. Prosím kolegy, jestli souhlasí s tím, jak jsem navrhl body dnešního jednání.

Kdo je pro? Je to v pořádku.

Vítám představitele Rady Českého rozhlasu a prosím předsedu pana Floriana, aby se ujal slova.

Předseda Rady Českého rozhlasu Florian: Dobrý den, pane předsedo, paní poslankyně, pání poslanci, dámy a pánové, předstupuje před vás Rada Českého rozhlasu, aby předložila zprávu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2008. Činíme tak podle § 8 odst. 2 zákona o Českém rozhlasu. Výroční zpráva byla zpracována na základě širších a podrobnějších materiálů předložených generálním ředitelem Českého rozhlasu anebo přímo vyžádaných radou. Osnova je koncipována podle příslušných paragrafů zákona o Českém rozhlasu. Zvolili jsme tedy stejný model, jako byl loni. V přílohách jsou pak další detailnější informace a přehledy o programových a dalších aktivitách tohoto média veřejné služby.

Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu bude předložena podle příslušného ustanovení zákona do 31. srpna. Všechny zmíněné materiály jsou součástí internetových stránek Českého rozhlasu. Zpráva má 172 stran a 18 příloh. Věnovali jsme se tam podrobně podle dikce zákona jednotlivým činnostem Českého rozhlasu a současně v závěru jsou zmíněny některé skutečnosti, které během roku nastaly. Rada Českého rozhlasu téměř celý rok 2008, podobně jako v letech 2006 a 2007, pracovala v neúplném složení, přesto se snažila v nelehkém postavení odpovědně vykonávat svoji činnost.

Chtěl bych k tomu ještě doplnit, že velmi důležitou problematikou, kterou jsme se zabývali po celý rok 2008, byla a je rekonstrukce historické budovy na Vinohradské třídě, a to je také hlavní úkol, který rada uložila své dozorčí komisi. Rada si vyžádala od generálního ředitele pravidelné informace o postupu rekonstrukce, která se zhruba od poloviny roku začala komplikovat požadavky zhotovitele na zvyšování financí a prodlužování termínů. V bedlivém sledování rekonstrukce bude rada pokračovat i v roce 2009.

Rada je přesvědčena, že rok 2008 byl rokem pro Český rozhlas náročným. Přes řadu některých problémů, které musela rada řešit bez ohledu na skutečnost, že pracovala v neúplném složení, splnila své zákonem dané povinnosti. To by bylo asi pro tuto chvíli vše.

Můžeme na závěr konstatovat, že rada věnovala velkou pozornost programové koncepci i ekonomické situaci veřejnoprávního rozhlasu. Já jsem přesvědčen, že paní zpravodajka má připravenou podrobnou zprávu a nechci úvodní řeč příliš prodlužovat. Děkuji.

Poslankyně Michaela Šojdrová: Vážený pane předsedo, vážený pane předsedo rady, dovolím si přednést zpravodajskou zprávu k výroční zprávě Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu. Má velmi podrobnou strukturu, za sebe mohu říci, že mně v této struktuře nic nechybí. Zabývala bych se nejprve tou částí, ve které rada hodnotí postup Českého rozhlasu, který má za úkol uskutečňovat vysílání jako službu veřejnosti, a podrobně se zabývá tím, jak tuto službu naplňuje, jak jsou poskytovány informace objektivně, ověřené a vyvážené. Rada konstatuje, že ano, že Český rozhlas postupuje v souladu se zákonem. A stejně tak můžeme hodnotit, jak naplňuje tuto službu v dalších úkolech, vyplývajících ze zákona – přispívat k právnímu vědomí, poskytovat službu všem skupinám náboženského přesvědčení, kulturního, sociálního původu, pohlaví, zajišťovat dopravní zpravodajství. Je to podrobně rozebráno u všech stanic Českého rozhlasu. Já tam nemám výhrady a mohu spolu s Radou Českého rozhlasu konstatovat rovněž ano, splňuje povinnosti i v těchto oblastech.

Výroba pořadů zpravodajských, publicistických v roce 2008 – to byl rok, kdy se slavilo 85. výročí zahájení rozhlasového vysílání. Myslím, že jsme zaznamenali řadu pořadů, které zdůraznily roli Českého rozhlasu v historii České republiky. Nemám k tomu tedy výhrady.

Pohádky, rozhlasové hry – i já jsem posluchačem Českého rozhlasu a mohu posoudit tedy to, že skutečně jsou tyto pořady připravovány, zařazovány atd. Český rozhlas má svoji analyticko-výzkumnou skupinu, relativně malou, tři pracovníků, ale spíše jde o to, že zadává svoji činnost dodavatelům. Radioprojekt je tedy hlavním informačním zdrojem. Myslím, že tady taky nejsou důvody nesouhlasit, ale spíše ocenit práci.

Pokud se týká změn, které jsme zaznamenali v roce 2008, a rada je tady zmiňuje, byly to změny programové i personální. Víme, že došlo k odstoupení šéfredaktorky Barbory Tachecí. Přes všechny problémy, které s tím byly spojené, tak to Radiožurnál přežil a funguje dál. Rok 2008 byl vyhlášený rokem vzdělávání. Myslím, že se Radiožurnál snažil naplnit výzvu generálního ředitele.

Pokud se týká technické stránky vysílání – analogové, digitální, spolupráce v mezinárodních projektech, k tomu rovněž nemám připomínky. Zastavím se u zahraničního zpravodajství. Mohu říci, že hodnotím velmi pozitivně vývoj zahraničního zpravodajství. Za sebe řeknu, že to jsou

osobnosti, které už poznám i po hlase a myslím, že jsou přínosem pro občany České republiky, co se týká získávání objektivního zpravodajství ze zahraničí.

Pokud se týká technického rozvoje, čili digitalizace, vysílání přes internet atd., to rovněž myslím postupuje žádoucím způsobem. Zapojení Českého rozhlasu do soutěží, mezinárodní spolupráce – máme konkrétní výsledky a já k tomu rovněž nemám připomínky. Rovněž co se týká vysílání v zahraničí, tady myslím dochází k dost významnému rozvoji a pokrytí.

Dál se zpráva zabývá také stavem rady, vyřizováním stížností. Pokud se týká stížností, i my jsme byli s některými seznámeni. Víme, že byly určité problémy u Radia Wave, u postupu generálního ředitele a také v projektu Odhalení. Tak jak je konstatováno, že tyto určité stížnosti byly vyřízeny ze strany generálního ředitele, event. Rady Českého rozhlasu, já s tím souhlasím. Teď si dovoluji svoji osobní poznámku. S projektem Odhalení mě oslovila jedna dáma, která se mnou o tom chce neustále hovořit, tak jsem ji pozvala právě na projednání zprávy rady. Bohužel neměla v tuto chvíli čas, nicméně si myslím, že pokud chce někdo řešit něco, co považuje za zásadní, píše kvůli tomu petice a stížnosti, pak je nejlépe tuto věc řešit na místě s těmi, kteří mají i zodpovědnost. Čili měli možnost se zde zeptat. Já konstatuji, že odpovědi jak generálního ředitele, tak rady na vyřízení těchto stížností pro mě jsou dostačující.

Na závěr bych chtěla poděkovat generálnímu řediteli Českého rozhlasu, všem jeho zaměstnancům a také Radě Českého rozhlasu za zprávu, za práci a za sebe bych jim chtěla popřát hodně sil. Dovolím si jedinou poznámku. My žijeme v době velmi turbulentní, ekonomických a politických nejistot. Přála bych si, aby Český rozhlas skutečně zůstal stabilní rozhlasovou stanicí, na kterou bude spolehnout, že informace, které přináší, jsou objektivní, vyvážené. Za to bych jim chtěla poděkovat a popřát hodně sil.

Navrhuji schválit zprávu Rady Českého rozhlasu. Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji paní zpravodajce. Teď bych otevřel rozpravu. Hlásí se pan kolega Pleva.

Poslanec Petr Pleva: Myslím, že to poslední nemyslela zpravodajka vážně, že chce, aby Český rozhlas byl jenom stanice. Já si myslím, že je dobře, že je to několik stanic. To byla ode mě samozřejmě zlomyslnost.

Já jsem chtěl radu pochválit především za to, co je mým evergreenem, a to je bod 3.2 – podíl na vysílání všech rozhlasových studií na celostátním vysílání... (výpadek mikrofonu)... na Vltavě a na Praze. Já si pamatuji, ještě před rokem jsme se tady o tom bavili a bylo argumentováno, že není možné dosáhnout třicetiprocentního podílu. Nyní už Vltava dosahuje a Praha se blíží.

Tehdy jsem zcela jasně říkal, že není možné to dosáhnout skokově z roku na rok, ale že je potřeba nějaký vývoj a predikce toho vývoje. Myslím, že toto splnil beze zbytku Český rozhlas Vltava a Praha se blíží a dosáhne v příštích letech, takže i já jsem velmi spokojen.

Poslankyně Ivana Levá: Já jsem měla stanovisko pro svůj klub. V hodně bodech se shodujeme se zpravodajkou. Jediný bod, kde jsme se nepotkaly v tom, co tady říkala, bylo, že jsem konstatovala nárůst hodin náboženského vysílání. Zdálo se mi, že je to dost velký skok. Ale to jsem jenom konstatovala, to jsem nevytýkala. Co jsem tam podotkla, bylo, že se mi zdá, že Radiožurnál má příliš vysoké procento zahraniční hudby, ale je to zřejmě tím, že mladí asi chtějí více poslouchat cizí hudbu než domácí. Tam se mi zdá, že poměr 1:2 je dost. Ve Francii si to dost hlídají. Znovu opakuji, mladí to dnes vnímají jinak a my také chceme, aby Český rozhlas poslouchali mladí, takže je to jen takové moje soukromé postesknutí.

Pochvala, kterou jsem tam vypsalala, náleží stanici Leonardo. Tady jsem vypsalala svým kolegům, co je to za stanici, pokud to neposlouchají. To je velmi záslužná činnost, protože se věnuje převážně přírodním vědám, dává prostor odborníkům z akademické sféry, což je dobře. Myslím si, že pořady, které popularizují výsledky vědy, jsou dnes prospěšné vzhledem k tomu, že řada studentů, absolventů středních škol, se obrací spíše k humanitním směrům než k těm přírodovědným a tam potom vzniká problém.

Asi tolik. Mám tady připomínku a přečtu tu větu doslova, aby si někdo nemyslel, že tu říkám něco jiného, než jsem napsala pro svůj klub: „Pečlivě sleduji jednání Rady Českého rozhlasu a nejsem si jistá, jestli vždy přispívá k zajištění optimální činnosti Českého rozhlasu.“ Zpravodajka už se o tom zmínila, ať to bylo k Radiu Wave nebo kdekoli, potom to, co šlo na internetu, zápis z jednání, tak to zrovna k dobrému jménu Českého rozhlasu nepřispělo. To je vše.

Bratský: Jen krátkou poznámku k paní kolegyni Levé, že co se týče té zahraniční hudby, tak naopak by ten poměr dle mého soudu by měl být ještě vyšší ve prospěch zahraniční, protože celková pestrost, která ve světě je, obohacuje a to, co se na naší hudební scéně odehrává, nepatří k tomu nejlepšímu ve světě. Já si naopak myslím, že poměr 1:2 je určitě dobrý. Vážně. Na ty ostatní věci asi každý z nás a každý klub bude mít trochu jiný názor, na věci, které se dotýkají třeba i náboženství, takže to беру tak, že jste to říct musela. Děkuji.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedo, vážení členové výboru, já bych vás chtěl seznámit s usnesením kontrolního výboru ze dne 4. března. My jsme v lednu projednávali zprávu o hospodaření Českého rozhlasu, to bylo v pořádku, ale při tom projednávání jsme narazili

na nějaké problémy a 4. března jsme přijali usnesení, ve kterém mj. konstatuje kontrolní výbor, že vyplácení odměn místopředsedům Rady Českého rozhlasu je v souladu s usnesením Poslanecké sněmovny, ale je v rozporu se zákonem č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlase. Dále jsme konstatovali, že jednání předsednictva Rady Českého rozhlasu je v rozporu se zákonem č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, a požádali jsme výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Poslanecké sněmovny, aby posoudil soulad jednacího řádu Českého rozhlasu a zákona č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu.

Já to tu uvádím proto, protože jsme ve zmocňovací části nebo výbor mě zmocnil, abych o tom informoval předsedu rady, generálního ředitele, předsedu výboru a na komisi jsme zapomněli, takže tímto to činím a seznamuji s tímto usnesením i stálou komisi pro sdělovací prostředky.

Já bych chtěl této příležitosti také využít k položení několika otázek členům rady, protože na posledním jednání rady jsem požádal o možnost položit otázky, rada odhlasovala, že nemůžu, tak využívám této příležitosti. Na jednání výboru totiž členové rady nebo předsednictva uvedli některé ne zrovna pravdivé údaje. Bylo tam např. členům kontrolního výboru řečeno, že aktuální jednací řád schválila Poslanecká sněmovna. Já se chci zeptat, kdy schválila Poslanecká sněmovna aktuální jednací řád, když ten je schválený někdy na začátku roku 2008 a vy ho máte poprvé tady teď.

Dále nám bylo řečeno, že na jednání předsednictva nejsou přijímána žádná usnesení, ale na webové stránce rady je stanovisko k projektu Odhalení, které bylo schválené na rozšířeném zasedání předsednictva. Vy to stanovisko máte na straně 180 v této zprávě, pod ním je podepsaná Rada Českého rozhlasu s datem 10. 12., to je zasedání toho předsednictva. Chtěl bych vysvětlit, jestli opravdu na jednání předsednictva nejsou přijímána žádná usnesení.

A poslední otázka. Na základě kterého článku jednacího řádu je stanoveno, že jednání předsednictva je neveřejné? Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji a prosím předsedu rady, aby na ty otázky odpověděl. Pak dám slovo kolegovi Plevovi.

Předseda Rady Českého rozhlasu Florian: Otázek bylo několik. Co se týče jednání předsednictva, souladu jednacího řádu se zákonem, tady zákon, pokud je mi známo, nic takového neupravuje, takže tady není třeba.

Co se týče usnesení na jednání předsednictva, požádal bych pana místopředsedu dr. Jíšu, aby tu otázku zodpověděl.

Pan Jíša: Paní poslankyně, páni poslanci, já si dovolím reagovat na druhou otázku pana poslance Koníčka. To stanovisko, které bylo projednáno na předsednictvu, tam byla snaha rychlé reakce a to stanovisko bylo následně schváleno usnesením rady na veřejném zasedání. Dle mého názoru to plně splnilo podmínky zákona. Na předsednictvu se o tom nehlasovalo, ani se k tomu nepřijímalo žádné usnesení. Vydal se pouze text stanoviska, text byl projednán a všichni přítomní členové rady s ním tak souhlasili. Tolik na vysvětlenou k té druhé otázce.

Předseda Rady Českého rozhlasu Florian: Která otázka zůstala nezodpovězená, pane poslanče?

Poslanec Vladimír Koníček: Ptal jsem se, kdy byl aktuální jednací řád schválen Poslaneckou sněmovnou. Stačí mi datum. A který článek jednacího řádu stanoví, že jednání předsednictva je neveřejné. Stačí mi číslo článku nebo odstavce.

Předseda Rady Českého rozhlasu Florian: Jednací řád byl schválen Poslaneckou sněmovnou hned, když byla rada koncipována. Jednací řád tvoří přílohu, čili vždycky je přiložen ke zprávě.

Poslanec Vítězslav Jandák: To je vše ke zprávě. Tam byly nějaké poznámky. Vy jste říkal, pane kolego Koníčku, že tam došlo k nějakým nesrovnalostem ohledně odměňování, jestli si to dobře pamatuji. To byla otázka nebo konstatování? Myslím, že na to by měla odpovídat rada.

Poslanec Petr Pleva: (Mimo mikrofon.) Nemůže, protože to je věc Poslanecké sněmovny.

Poslanec Vítězslav Jandák: Takže otázky byly vyčerpány. Jste spokojen?

Poslanec Vladimír Koníček: Nebylo odpovězeno na otázku ohledně předsednictva, mám další dotaz. My jsme totiž při projednávání hospodaření narazili nejen na problém toho odměňování, ale právě v souvislosti s činností toho předsednictva, ptám se: když v příloze 17 této zprávy je položka 512001 cestovné tuzemské do limitu 231 695,48 korun, to je cestovné, které je vypláceno na zasedání rady nebo cestovné, které je vypláceno i na zasedání předsednictva? Kdyby

to bylo jen na radu, tak je to děleno 12 děleno osmi členy rady, tak je to 2400 korun na osobu a na zasedání rady. Ptám se, co je v položce 512001. Je to cestovné i na zasedání předsednictva.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dobře. Já bych – moment, pane kolego Pleva – krotím váš temperament – to je v pořádku, teď předávám slovo panu Plevovi. Prosím.

Poslanec Petr Pleva: Já bych odpověděl na otázky, které byly vzneseny jak směrem k výboru, tak ke komisi pro sdělovací prostředky.

Otázka odměňování je chyba Poslanecké sněmovny, která trvá již desítky let. Totéž bylo u Rady ČT, kde byla přijata novela zákona, kde se udělaly odměny Rady ČT přímo ze zákona. Nyní jsme tuto disproporci napravili novelou zákona o Českém rozhlasu, kterou schválila Poslanecká sněmovna a putuje do Senátu, kde je to napraveno, nicméně toto nepadá na hlavu Rady, ale na hlavu Poslanecké sněmovny, protože zákon říká, že odměny členů Rady stanoví Sněmovna svým usnesením. Sněmovna přijala usnesení, kde stanovila odměny pro předsedu, místopředsedy a členy Rady.

Co se týče jednacího řádu, tam se pan předseda Rady mylí, jednací řád neschvaluje Poslanecká sněmovna, ale ze zákona ho schvaluje sama Rada.

Co se týče schvalování Poslaneckou sněmovnou, je schvalován pouze kodex ČR ze zákona Poslaneckou sněmovnou.

Zasedání předsednictva, pokud je v jednacím řádu, který schvaluje Rada, předsednictvo, pak je zcela korektní, aby byly propláceny cestovní náhrady i na zasedání předsednictva, protože je to v souladu se zákonem, protože je to v jednacím řádu. Samozřejmě předsednictvo nemůže přijímat žádná usnesení, která by někoho k něčemu zavazovala, pokud něco takového přijala, byť v časové tísní a nechala si to posléze schválit Radou, tak je to nedostatek, který by se příště neměl opakovat, to znamená, předsednictvo se samozřejmě může scházet, musí nachystat zasedání Rady, to asi těžko bude někdo chystat doma na koleně, musí nachystat podkladové a jiné materiály, domluvit se s těmi, kdo budou předkládat nějaké materiály, to je naprosto v pořádku, nicméně usnesení přijímat nemůže.

Poslankyně Michaela Šojdřová: Já myslím, že některé věci jsou tady nad rámec projednávání zprávy, nicméně je dobře si je vyjasnit. Trochu mě mrzí tón pana kolegy Koníčka. Já jsem si chvíli připadala jako u výslechu. To bych nerada.

Je naprosto správné položit jasné otázky. Myslím, že mít výhradu k tomu, že předsednictvo, poněvadž to není upřesněno statutem, tedy jednacím řádem, tak myslím, že pokud se rozhodne, že bude jednat neveřejně, tak bude jednat neveřejně. K tomu připomínku nemám.

Dr. Jiša: Já se pokusím odpovědět na jeden z dotazů pana předsedy Koníčka, to je ohledně zasedání předsednictva. Chtěl bych upozornit na článek 8, bod 9, kde je napsáno „mezi zasedáními Rady je předsednictvo oprávněno jednat jménem Rady, přičemž svá rozhodnutí musí předložit ke schválení Radě při nejbližším zasedání“. Já myslím, že to naprosto jednoznačně vysvětluje možnost zasedat u předsednictva, a není tady stanoveno, jestli je veřejné nebo neveřejné.

Ještě jsem se chtěl vrátit k tomu, co říkal pan poslanec Pleva. To nebylo usnesení. To bylo pouze prohlášení, které reagovalo na iniciativu.

Předseda Rady Českého rozhlasu Florian: Já bych ještě doplnil, že zápisy předsednictva jsou veřejné, tvoří přílohu následného veřejného zasedání Rady. Zápisy jsou vedeny velmi pečlivě, takže každý z veřejnosti může mít přehled o tom, co se na předsednictvu dělo a o čem se tam jednalo. Zavedla to Rada v tomto složení před rokem, jestli se nemýlím. Opravte mě, jestli se mýlím. Tak před dvěma lety. Udělali jsme maximální možnost pro transparentnost jednání.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedo. Teď předám slovo panu Koníčkovvi. Pane kolego, prosil bych vás, vy budete mít nějaké výstupy z vašeho výboru, protože já nevím, jestli tady jsou připraveny všechny strany a jestli vážení kolegové mají dostatek informací o tom, takže je to trošku přestřelka, která se nás tak zatím netýká, protože o ní moc nevíme. Takže teď budete mít slovo, ale prosím, až budete mít nějaké resumé z vašeho výboru, abychom ho dostali oficiální cestou a mohla jednat i mediální komise.

Poslanec Vladimír Koníček: Já se domnívám, že výklad dr. Jiši, že mezi zasedáními Rady je předsednictvo oprávněno jednat jménem Rady vykládat tak, že se může předsednictvo scházet, já bych to naopak vykládal – pokud jedná jako Rada, tak by i to její zasedání mělo být veřejné, protože ze zákona je veřejné, pokud jedná jako Rada. Takto bych to určitě nevykládal, že toto opravňuje předsednictvo k – ano, předsednictvo se může sejít, v tom nebrání nikomu, tak, jak my se scházíme tady k projednání materiálů, ale já se domnívám, že v jednacím řádu zasedání předsednictva není upraveno žádným článkem. Ano, jednání předsednictva vůči jiným orgánům ano, ale dovnitř Rady není upraveno žádným článkem.

Pokud jsem říkal, že kontrolní výbor obdržel některé nepřesné informace, to se tady potvrdilo. Já bych chtěl opravit i pana poslance Plevu, protože usnesení Poslanecké sněmovny bylo o odměnách členů, místopředsedů a předsedů Rad, to znamená Rady ČR a Rady ČT, a v té době Rada ČT měla místopředsedu. Já se domnívám, že v době usnesení, které bylo přijímáno v Poslanecké sněmovně o odměnách, měla Rada ČT místopředsedu.

Poslanec Petr Pleva: Faktická. Když pan kolega Koníček kontroluje, tak by měl kontrolovat důkladně. Možná by měl kontrolovat i sám sebe. Za prvé, vždycky každé usnesení není žádné usnesení Rad, protože Rada ČTK má úplně jiné odměny, jiné odměny má Rada ČT nebo Rada ČR. Ať se podívá historicky do zákona o ČT, tam o žádném místopředsedovi není ani zmínka. To jsou zrcadlové zákony, Český rozhlas a Česká televize. Místopředseda se tam objevuje až v souvislosti s přijatými odměnami, a pak už samozřejmě žádné odměny nestanoví Poslanecká sněmovna. Když pan koníček tolik chce po Radě ČR, aby ho nemystifikovala, odpovídala správně, ať nemystifikuje on nás.

Poslanec Vítězslav Jandák: Jako předseda končím rozpravu na toto téma do momentu, než dostaneme výstup písemnou elektronickou formou z výboru kontroly, abychom skutečně všichni měli stejný počet informací, stejně kvalitních, a mohli se diskuse účastnit. Zatím bych o tom dále nediskutoval. Pane kolego Koníčku, prosím vás, abyste nás obeslal, abychom se mohli seznámit s veškerou materií, která se toho týká, i s pochybnostmi, které tam létají vzduchem, a pak se k tomu vrátíme třeba na zvláštním zasedání mediální komise. Toto téma teď končím.

Rozprava ještě pokračuje. Hlásí se do ní někdo? Nikdo. Končím rozpravu a dal bych hlasovat o zprávě, kterou předložila paní kolegyně Šojdrová.

Poslankyně Michaela Šojdrová: Já přečtu návrh usnesení:

Stálá komise pro sdělovací prostředky doporučuje Poslanecké sněmovně schválit výroční zprávu Rady ČR o činnosti ČR za rok 2008, tisk 781. Pověřuje předsedu komise, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny a zmocňuje zpravodajku, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala jako zpravodajku zprávu o výsledcích projednání této zprávy.

To je návrh usnesení.

Poslanec Vítězslav Jandák: Budeme o tom hlasovat. Kdo je pro? To je většina. Zpráva byla přijata.

Dámy a pánové, děkuji Radě, děkuji panu kolegovi Koníčkovi. Teď musíme udělat technicky pauzu do 9.55 hodin. Děkuji.

Máme na programu **bod 2, tedy výroční zprávu o činnosti ČT za rok 2008**. Je tady pan předseda Baumruk, je tady pan zpravodaj. Dal bych nejprve slovo panu předsedovi Baumrukovi. Prosím.

Pan Baumruk: Dovolte mi, abych vám prezentoval předloženou výroční zprávu o činnosti ČT za rok 2008, i když by se mohlo zdát, že toto téma je dnes - pokud jde o ČT – okrajové. Přesto k tomu Rada ČT přistoupila zodpovědně. Zprávu předkládá v podobě, v jaké jsme ji zavedli zhruba před třemi roky, tak, aby byla co nejpřehlednější a aby byla porovnatelná ve všech svých aspektech. Pokud jde o počet stran textu, také držíme přibližně rozsah kolem 150 stran plus přílohy.

Pokud bych měl některé věci, obsažené ve zprávě, zdůraznit, tak bych snad možná připomněl – protože už je to nějakou dobu, rok 2008 skončil bezmála před půlrokem, takže začátek roku už často nemáme v paměti, připomněl bych, že na začátku roku 2008 začal vysílat okruh ČT 4, tedy ten sportovní okruh, 24 hodin denně, a tím se naplnil současný rozsah vysílání ČT na čtyřech okruzích, už se nedá ani říci dvou analogových, dvou digitálních, protože už se to tak prolíná, že už jsou to čtyři téměř plnohodnotné okruhy a na každém z nich 24 hodin denně. To říkám na úvod proto, že se k tomu vztahují některá další čísla.

Hned bych připomněl na straně 13, kapitola 2-1-3 vývoj počtu zaměstnanců ČT. Bývá často někde v médiích zmiňováno, že se neustále zvyšuje počet zaměstnanců ČT. Na straně 14 bych si dovolil upozornit na tabulku, která mapuje počet zaměstnanců od roku 2003 do roku 2008. Připomínám, že v roce 2005 začal vysílat okruh ČT 24 zpravodajský, následně v roce 2006, tehdy jen v omezeném rozsahu počtu hodin /tuším 12 hodin/ na úvod okruh ČT4 Sport, tehdy ještě s tímto názvem, takže tam je nárůst zaměstnanců v řádu desítek, nebo tady 169 nejvyšší nárůst v roce 2006. V roce 2008 byl nárůst zaměstnanců o 68 a pokud jsou naše zprávy dobré /a my to citujeme ve zprávě/, tak v roce 2008 byl naplněn počet tabulkových míst a v roce 2009 by měl být poslední nárůst zaměstnanců ČT. Pokud nárůst v posledních čtyřech letech je zaznamenán, je to především jenom tím, že ČT rozšířila své vysílání ze dvou na čtyři okruhy.

V další tabulce vidíte třeba počet hodin výroby na jednoho zaměstnance. To je číslo, které dejme tomu můžeme brát s malinkou rezervou, nicméně nárůst je tak značný, že kdybychom si o tom chtěli myslet cokoli, musíme připustit, že se v ČT pracuje více a produktivněji.

Myslím, že je podstatné na straně 18 a 19 sumarizace vysílání ČT, tedy zejména plnoformátových programů ČT. Jsou tam odkazy na regionálně vysílané zpravodajství a jeho

průměrnou délku na plnoformátových okruzích ČT 1 a ČT 2, podíly televizních studií Brno a televizního studia Ostrava, rozsah vysílání pro děti. To je zajímavé, přestože to žádná zákonná norma v naší republice neupravuje, tak rozsah se zvýšil mezi roky 2007 a 2008 téměř o 1 % a vzrostl na 11,2 %. Mimochodem třeba italská televize RAIF (?), která zrovna tento údaj má ve své smlouvě se státem jako přímo daný, je tuším 11 %, takže ČT by se vešla i do přísných norem italské televize.

Podstatnou částí zprávy o činnosti je samozřejmě plnění zákonných povinností, ale já bych si dovolil ještě předtím zmínit alespoň jedním slovem, jednou větou – myslím, že stojí za to si to aspoň projít a přečíst – na straně 61 a dále, oceněné pořady ČT. Jsou tady vyjmenovány i s cenami, které získaly. Kdyby si někdo se zlou vůlí chtěl myslet, že se to rozděluje jen tak, já si myslím, že pan předseda, který festival léta řídil, nejlépe ví, že když někdo dostane na festivalu cenu, tak to není zadarmo.

Také bych si dovolil upozornit na straně 78 a 79 na přehled charitativních a kulturních projektů, kterých se ČT účastní. Myslím, že to také je plnění veřejné služby ČT.

Konečně nejdůležitější bod, o kterém jsem se zmínil na straně 121, závěry Rady ČT ohledně plnění zákona – jednak výčet povinností, které ČT vyplývají ze zákona 483/1991 Sb., o ČT, ve znění pozdějších předpisů. Rada posuzuje tak, jako každý rok, všechny zákonné povinnosti. Kdybych to měl vzít popořadě, poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů. To je takový bod, který je skutečně oříškem. Rada ČT k tomu posuzování, jak jí ze zákona přísluší, používá jednak veškeré závěry výzkumu společnosti Inovatio Media Tenor (?), která pracuje pro ČT přímo. Citujeme závěry v úplnosti a bez úprav a navíc si Rada ČT pro rok 2008 nechala zpracovat samostatné mediální analýzy vyváženosti vybraných pořadů televizního zpravodajství a publicistiky od společnosti News Media, a.s. Všechny tyto analýzy jsou zveřejněny na webových stránkách ČT pod kapitolou Rada ČT, bod b), přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky. V této kapitole vyjmenovává Rada pořady, které vysloveně aktivně pracují s právním vědomím obyvatel České republiky a které se toho dotýkají svým obsahem. Rada ČT tady také konstatuje, že tato povinnost, uložená v zákoně, byla v roce 2008 splněna. Vytváření a šíření programů a poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ – nebudu to celé číst. I tady jsou uváděny speciální příklady. Definice požadavků zákona je přece jenom poněkud obecná. Nelze to jednoznačně kvantifikovat, ale tady jsou uváděny např. některé pořady s náboženskou tematikou či pořady, které jsou výslovně určeny pro kategorii seniorů v naší zemi. Musíme tady také konstatovat v závěru, že citovaný paragraf ČT v roce 2008 splňovala.

Rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin, odkaz na některé pořady, opět Babylon, Kultura v regionech a Kultura.cz. Těmito tématy se začal ve svých pořadech zabývat také okruh ČT 24. Rada může jen konstatovat, že ČT stanovenou povinnost splnila.

Výroba a vysílání zejména zpravodajských, publicistických, dokumentárních, uměleckých, dramatických, sportovních, zábavných a vzdělávacích pořadů a pořadů pro děti a mládež. Tento paragraf cituji úmyslně, abychom si znovu připomněli, když se mluví někde o plnění veřejné služby, co všechno zákon považuje za veřejnou službu – vlastně všechno, veškeré pořady. Když se někde dočtu, že by někdo vymetl zábavné pořady, že tam estrády nemají co dělat, musím konstatovat, že zákon s tím nepočítá, a kdyby někdo vymetl všechny estrády a zábavné pořady, museli bychom konstatovat, že ČT neplní zákon, což v tomto případě nemůžeme. Můžeme se samozřejmě bavit o kvalitě některých pořadů, ale to je trochu jiná kapitola.

Další paragrafy zákona – provozování analogového vysílání, dvou televizních programů, součet pokrytého území, to všechno ČT plní. Máte to tam v přehledných tabulkách nebo v textech, přesná čísla o pokrytí, které dnes už je samozřejmě daleko vyšší, provozování zemského digitálního vysílání televizních programů, uvedených v písm. a) a dalších alespoň dvou televizních programů v souhrnném datovém toku, složeném z dílčích datových toků, atd. To všechno ČT jednoznačně plní. Odpovídá za správu datového toku multiplexu veřejné služby a jeho předání k vysílacím sítím, zřizuje síť vlastních zpravodajů, zajišťuje regionální vysílání. Tady bych chtěl zdůraznit, že zákon to tady jasně říká, a regionální okruhy Brno a Ostrava považuje za regionální vysílání z tohoto článku zákona. V roce 2008 na těchto dvou okruzích odvysílala ČT 577 hodin, což je v průměru 95 minut denně, tedy téměř čtyřikrát více než ukládají zákonné kvóty. Jsou tady vyjmenovány některé pořady. Rada také samozřejmě konstatuje, že ČT nejen splnila, ale vysoce překročila tento zákonný požadavek. Vytváření archivních fondů, jejich udržování a využívání jako součásti národního kulturního bohatství – tady také nemůžeme pochybovat o tom, že ČT se k archivu chová velice zodpovědně.

Další paragraf – podporuje českou filmovou tvorbu. Tady není pochyb o tom, že ano. Jsou tady vyjmenovány filmy buď v koprodukcii, nebo přímo jako producent produkovala ČT celou řadu filmů. Kromě toho přispívá do fondu kinematografie podle zákona z příjmů, které získává odvysíláním reklamy, tedy z výnosu, abych byl přesný, protože to není příjem ČT, což je další mýtus, který se objevuje zcela nesmyslně.

Vysílání domácí a zahraniční tvorby – o tom asi není pochyb.

Poskytuje teletextové služby, vyvíjí činnosti v oblasti nových vysílacích technologií a služeb. Myslím si, že internetové stránky ČT patří k tomu lepšímu, co se v naší republice vyskytuje

a o teletextu nemluvě. Ten je jednak v naší republice nejsledovanější, jednak teletext je skutečně na velmi kvalitní úrovni a tak, jak mám možnost se po republice bavit v různých oblastech s lidmi, tak celá řada lidí dává dodnes přednost teletextu před internetem, a je s ním velmi spokojena.

Tolik k zákonnému plnění povinností. Kdybych se měl stručně vyjádřit k další činnosti Rady ČT, která hodnotí také stížnosti a podněty od diváků ČT, tak musím konstatovat, že za rok 2008 nebyl žádný zásadní vydatný nárůst. Došlo celkem 523 stížností, podnětů a reakcí. Pokud je tam nějaké zvýšení, tak je to především tím, že mnohem více diváci využívají elektronické pošty. Z celkového počtu došlých podnětů a stížností se objektivitu a vyváženosti týkalo 44 %, zejména větší počet stížností je na zpravodajské a publicistické pořady, což se dá považovat za samozřejmé. Jsou to jednak pořady velice sledované, jednak často kontroverzní, vyvolávající různé názory. Došly také některé stížnosti v kampaňovitých zásilkách, ať už se to týkalo pořadu *Psi život*, nebo *Detektor*. To jen na okraj.

Rada upozornila generálního ředitele na porušení kodexu ČT celkem v 12 případech. Jednalo se o stížnosti na pořady *Reportéři ČT* a *Máte slovo*. Tady je vypsáno, ve kterých bodech byl podle názoru Rady ČT kodex porušen. Vzhledem k počtu odvysílaných pořadů

(konec strany A)

(strana B)

Poslanec Vítězslav Jandák: Předám slovo zpravodaji, což je pan kolega Rafaj. Máte slovo, pane kolego.

Poslanec Petr Rafaj: Vážený pane předsedo, kolegové, zpráva tak, jak byla předložena, obsahuje všechny zákonné povinnosti a náležitosti, jak už tady bylo řečeno, takže z hlediska zákonných norem je kompletní. Pokud bych ji hodnotil ve svém stavu, jak byla napsána, tak v oblasti třeba popsání pořadů, které tam byly uvedeny, tak je to pěkná slohová práce, protože tam nejsou uvedena žádná měřitelná kritéria úspěšnosti daného pořadu. Je tam napsáno, že buď je to divácky sledováno, nebo divácky příznivě přijato, což nevím, jak je toto kritérium měřitelné.

Ale co chci hlavně říci, co mi tam vadí, není tam ani předběžné uzavření hospodaření České televize za rok 2008. Je tam sice uvedeno, že hospodaření bude uzavřeno ke dni podání daňového přiznání, a to se dává do 30. 6., takže bych řekl, že nic z hospodářských výsledků tam není, byť v roce 2007 je tato zpráva obsahovala. Nějak posoudit ekonomické údaje, které jsou ve zprávě uvedeny, prostě nelze. Jsou tam uvedena nějaká čísla. Já jsem to bral z internetu, ten stav, a tam jsem to nenašel.

Potom bych chtěl říci k regionálnímu vysílání, jak tady padlo, mám na to opačný názor. Sice je pravdou, že to o cosi překračuje řekl bych zákonnou normu, ale pokles je o 30 minut oproti roku 2007, to znamená padá to prakticky ze 125 na 95, jak tady bylo řečeno, což je o jednu čtvrtinu. O jednu čtvrtinu se nám snížilo regionální vysílání. Nevím, jestli je to zrovna úspěch. Já to považuji za negativní informaci, která přišla, protože to je důkaz toho, že opět se nám vrací televize do centrální podoby směrem do Prahy, ač poslanci, když diskutovali o zákoně o České televizi, tak velmi silně se snažili podpořit regionální vysílání a tady se nám to děje jinak.

Navíc, když se podíváme, kde je stěžejní část vysílání, že je po půlnoci, pokud se tedy dobře pamatují, Minuty v regionech běží v noci, tak v době, kdy se na to skoro nikdo nedívá, minuty nabíhají velice rychle. Já bych se chtěl zeptat, aby někdo rozdělil denní stopáž na to, kdy se regionální vysílání vysílá přes den, tedy od 6 do 22, a kolik minut se vysílá od 22 do 6 do rána. Já si myslím, že to bude nejvíce vypovídající okamžik, jak na tom regionální vysílání je. A toto také považuji za důkaz toho, že toto vysílání se opět stává centrálně řízeno.

Digitalizace běží. Rozběhla se v roce 2008, což považuji za velmi pro sebe naopak příznivou zprávu. Potřebujeme přecházet na digitalizaci a Česká televize si své povinnosti tady plní.

Výběr poplatků, reklama a další ekonomické činnosti tam jsou sice popsány, někde dosti pečlivě, ale já bych očekával lepší popis zhodnocení využití příjmů z reklamy. Lépe to vyspecifikovat. Z hlediska zákona, jak jsme udělali změnu, tak se nedodrhuje ani terminologie. Já nejsem schopen ani posoudit, jestli využití bylo plně a přesně. Tam to zhodnocení není. Tam jsou uvedené částky, kolik se vybralo, kam se nějaké peníze poslaly. Jsou tam napsané nějaké mandatorní výdaje, což v zákoně není napsáno, že by tam měly být mandatorní výdaje. V popisu je napsáno, co se tím myslí mandatorní výdaje. Já si myslím, že tady to šlo posoudit podstatně lépe.

Coby mě jako zpravodaje zajímalo, to bylo odmítnutí některých žádostí, které byly podány v režimu o svobodném přístupu k informacím. Tam bych řekl jsou údaje o počtu, které byly odmítnuty, kdy bylo odpovězeno, ale ty, co byly odmítnuty, tak tam není vůbec napsáno, oč se vlastně jednalo a není uveden důvod proč. Protože svobodný přístup k informacím je garantován zákonem, tak by někdo aspoň mohl napsat, v čem je zákon nenaplněn, nebo v čem vidí porušení nějakého jiného zákona, proč to poskytnout nemůže.

V přílohách jsou tam sice uvedeny údaje o vysílání České televize v porovnání let 2007 a 2008. Já jsem si tam věci vyhledával a porovnával a myslím si, že kdyby někdo tuto přílohu zapracoval přímo do zprávy k daným věcem, tak by to bylo podstatně přehlednější a jednodušší. Poslední příloha o sledovanosti – nějak se mi nepodařilo najít, nebo pochopit účel, protože tato

příloha nám jenom říká jedno, že někde sledovanost stoupá, někde klesá, nejlepší je NOVA. To je prakticky všechno, co se z údajů dá vyčíst.

Ale i přes výhrady, které tady mám, tak si myslím, že bychom měli doporučit Sněmovně, aby tato zpráva byla schválena.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane zpravodaji. Ted' otevírám rozpravu. Prosím, kdo se hlásí. Pan předseda Baumruk. Prosím, máte slovo.

Pan Baumruk: Děkuji, pane předsedo. Já možná jenom stručně. Tady je kapitola na straně 96 Hlavní rysy hospodaření České televize v roce 2008, kde je to tam alespoň stručně popsáno. Je třeba si uvědomit, že zpráva o činnosti se odevzdává do Poslanecké sněmovny do konce března následujícího roku a do konce srpna se odevzdává výroční zpráva o hospodaření, která se vysloveně věnuje hospodaření na základě uzávěrek, auditu a tak dále. To jenom na vysvětlenou.

Pokud jde o regionální zpravodajství, tak pokud se tam něco vysílá po půlnoci, tak to jsou samozřejmě reprízy, nikoliv premiéry. Je samozřejmé, že tak jako se počítají do ostatního vysílání ostatní reprízy, tak se i do této kvóty počítají reprízy tohoto vysílání. To je logické. To bychom museli odečíst všechny reprízy a vyšlo by to v premiérách v podstatě nastejno. Ale 95 minut, pokud je to čtyřnásobek požadavku zákona, a budeme se bavit o tom, že to je málo, nebo že to je špatně, tak to já nevím. Já úplně nevím samozřejmě z paměti, kde došlo k úbytku 20, nebo 30 minut, ale to asi není podstatné. To mohl být nějaký cyklus. Možná to mohly být Četnické humoresky. V roce 2008 byly Olympijské hry, čili během jednoho měsíce prakticky vymizelo vysílání ze dvou okruhů České televize, což pochopitelně ovlivnilo velmi výrazně toto číslo, ale přesto pokud je to čtyřikrát překročení zákonného požadavku, já bych si netroufal to hodnotit jako nic jiného než, že to je velký přínos České televize.

Jistě je všechno možné udělat ještě lépe. Nepochybně ano. Myslím si, že to, že by Česká televize se opět dostávala do toho, že je centralisticky řízena z Prahy, je řízena z Prahy, ano, ale myslím si, že prostor, který mají regionální studia, je skutečně v historii nebývalý. My jsme rádi jako Rada České televize, že to nejenom překračuje zákonné normy, ale že se to skutečně zlepšuje, že už těch kamufláží, kdy se to překračuje tím, že se tam vysílá něco jiného, je čím dál tím méně. Skutečně je to autentické regionální vysílání.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Hlásí se pan kolega Pleva. Prosím.

Poslanec Petr Pleva: Jednak bych chtěl říci, že skutečně hospodaření je samostatná zpráva. Pokud je zde něco zmíněno o hospodaření, je to jaksi navíc. Ve zprávě Rady Českého rozhlasu nebyla ani zmínka o hospodaření a bylo to v pořádku, protože pak je samostatná zpráva o hospodaření České televize.

Na margo pana předsedy Baumruka o podílu regionálních studií, tady mi to trochu připadalo já o koze, ty o voze. Protože v zákoně jsou totiž dvě ustanovení, která se týkají regionu, jedno regionálního zpravodajství a druhé podílu regionálních studií na celostátním vysílacím čase. Tam je to 20 % a o tom také pan kolega hovořil, tam to rozhodně Česká televize nepřekračuje čtyřnásobně. To by vysílala 80 % jenom z regionů, takže to asi ne. Hovořilo se také, jak je naplňována kvóta nikoliv regionálního zpravodajství, ale kvóta 20 %, která tedy naplňovaná je, ale mnohdy především reprízami a v nevýhodných časech, nicméně chápu výjimku roku 2008 díky olympiádě a věřím, že trend od repríz k samostatným pořadům bude narůstat zvláště, když jsem se díval do oceněných pořadů, které dostaly ceny, a bylo tam samozřejmě také velmi mnoho oceněných pořadů právě z regionálních studií České televize.

Já chci ale velmi poděkovat radě za to, po čem jsem dlouho volal, a co je součástí zprávy, a to celý oddíl, kde rada přesně popisuje povinnosti České televize přesně podle zákona a teď vyjmenovává, jak je Česká televize naplňuje. Děkuji za toto. Myslím, že do budoucna už to bude součástí každé zprávy, protože to je nejdůležitější informace pro nás, to znamená, jak z pohledu rady, která má dohlížet na dodržování zákona, Česká televize zákon naplňuje. Děkuji za pozornost.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane kolego. Kdo se dál hlásí? Paní kolegyně Levá.

Poslankyně Ivana Levá: Dobrý den. Já bych také několik slov ke zprávě, kterou jsem si pečlivě přečetla. Jenom bych teď reagovala na poslední poznámku svých předřečníků k vyspecifikování dalších a dalších věcí.

Podívejte se, zprávy nám narůstají. Každý rok tady někdo přijde s něčím, co by chtěl ještě vyspecifikovat, dopracovat a zpráva se stává skutečně fasciklem. Já nevím, jestli je tento směr zrovna nejrozumnější, ale aby to nevypadalo, že Levá je líná si to přečíst, protože já si to přečtu vždycky pečlivě do poslední stránky, a není mi to zatěžko, ale znovu si říkám, jestli pro lidi, kteří zprávu zpracovávají, už tam údajů není dostatek. Ale to je na okraj.

Teď jenom bych chtěla říci něco k výroční zprávě. Bylo by třeba tady také poznamenat, že i rok 2008 byl pro Českou televizi rokem průkopnické činnosti v oblasti digitalizace vysílání. To myslím, že tady nebylo dost zdůrazněno. Já si tohoto na straně České televize velice vážím.

Padla tady zmínka o vysílání pro děti, což mě pochopitelně jako učitelku zajímá. Také bych byla pro smlouvu se státem, protože televize by měla reagovat na Ministerstvo školství. Ministerstvo školství by mělo být tím, kdo zadává, co je potřeba například pro školní vysílání, možná, že byste divili, ale průzkum ukazuje a ten průzkum jsem si nechala já udělat ve svém vlastním kraji na školách, že jsou tam mezery, které by školy chtěly zaplnit vysíláním televizním, ale to je zase o něčem jiném. Taky se přimlouvám za to, aby se na vysílání pro děti, i když narůstá a zlepšuje se, pořád ještě pracovalo.

Teď problém, který já mám a pro který jsem nedoporučila vzít zprávu na vědomí ve svém klubu, je vyváženost a objektivita jako každoročně. Už tady bylo řečeno, že 44 % stížností je na objektivitu a vyváženost. Přesto z 230 stížností bylo jenom 26 uznáno za oprávněné. Tady nevím, už jsme několikrát o tom mluvili, jestli by nebylo záhodno udělat nějakou konferenci i mezinárodní, a bavit se o tom, co to objektivita a hlavně vyváženost vlastně je, že to není o stopkách, která politická strana tam zazáří, ale je to o tom, jestli argumenty pro a proti jsou tam vždycky vyvážené, ať se to týká jakéhokoliv problému, ať z hospodářství, z oblasti kultury, ze všeho. A tady si myslím, že jsou rezervy.

Teď zneužiji to, že dneska tady sedíme a pohovořím jenom dvěma větami o letošním roce. Víte, v našich voličích převládá představa, že tím, že je Levá ve stálé komisi pro sdělovací prostředky, má možnost ovlivnit vysílání České televize. Marně vysvětluji, že já nejsem ta, která to může dokázat. Nicméně jsem povinna tlumočit to, co mi lidé píší ve stížnostech a já jim pořád říkám: stěžujete si na radu. Řada stížností, a teď prosím vás, je to vyloženě nepolitická stížnost, byla z domovů dětí, protože jsem také členka sociálního výboru, k pořadu, který se jich týkal. Stížnost máte v televizi, projednáváte ji. Já bych prosila, aby pracovníkům dětských domovů byl dán ten samý prostor, který ukáže jejich práci, klady jejich práce, obětavost lidí, že mají děti z dětských domovů také na vysokých školách, že to není o tom, že by děti z dětských domovů rostly pro kriminál, nebo něco takového. Prostě oni měli pocit po tomto odvysílaném pořadu, že jim bylo ukřivděno. Já vás tedy prosím, aby jim byla dána šance, aby se obhájili.

A potom druhá velká hromada, která chodí, je k blížícímu se výročí druhé světové války, protože v září bude 70. výročí. Jeden dopis jsem si sebou vzala. Očekáváme, že naše televize, tím myslí Českou televizi, připraví též seriál z bojů na východní frontě. Momentálně probíhá, jestli jsem to dobře pochopila, z dopisu, nemám čas se dívat na televizi, nějaký velice pěkný seriál o bojích v Tichomoří a někde na východě. Oni chtějí, aby něco podobného bylo též o východní frontě, o Rudé armádě, a tak dále vysíláno.

Jenom tady tlumočím a omlouvám se, že jsem zneužila prostor.

Poslanec Vítězslav Jandák: Nikoliv, paní kolegyně. Já děkuji za vaše vystoupení. Já si ale myslím, že nikdy v životě nedosáhneme při takovém modelu, jak řídit, či dohlížet na televizi, takto radou vypreparovanou, a to nemyslím tuto konkrétní, ale vždycky, v podstatě té vyváženosti nikdy nedosáhneme, protože je to licoměrné všechno. Všichni říkají, že je tam poslali včelaři, ono to není pravda, oni je tam poslali třeba zelení. Já si myslím, že od začátku si hraje na nepravdu a pak nemůže dojít k vyváženosti. Kdyby tam byli zástupci politických stran, kteří by dohlíželi na to, protože se jedná především o zpravodajství a někdy publicistiku, jestli je to vyvážené. Padni komu padni, ale necht' je to vyvážené. To se nedá.

A potom tady přece nemůžu vyčítat vedení, ani radě to, když se utrhne nějaký redaktor, který má například srdce modré a začne tam toho z druhé strany politického spektra mydlit, což jsme každodenními svědky. Nechme toho. Já si myslím, že při tomto modelu se nemůže mluvit o objektivitě, může se mluvit o snaze, kterou Česká televize dělá, i rada ji dělá, protože na mě chodí spousta dopisů od lidí. Poslední byl o Eurosongu. Výkřiky pana Rejžka, kdy jsem mohl sledovat současně slovenské vystoupení a pak pana Rejžka, české, které bylo nekvalifikované. To, že tam napadal Paroubka, Brožovou, všechno se tam vůbec nehodilo. Byl velmi zdrženlivý k celému pořadu, prostě to bylo špatně. Ale za to nemůže dneska generální ředitel, za to nemůže rada. To jsou vlastenci, kteří tady v uvozovkách bojují za lepší příští. Tak takhle to prostě nevyřešíme.

Děkuji za vaše vystoupení. Chtěl se hlásit ještě pan kolega Pleva a pak půjdeme k závěru.

Poslanec Petr Pleva: Jenom faktickou. Teď se nechci pít o tom, co to je objektivita. Možná, že bychom měli udělat mezinárodní seminář. Ale co se týče vyváženosti, nelze ji brát vždycky jenom v jednom krátkém časovém úseku, protože u některých pořadů skutečně nejde dosáhnout vyváženosti během dejme tomu jedné hodiny, nebo jednoho dne a vždycky je potřeba brát delší časový úsek.

Kdybych si dovolil takový bonmot, tak pak o dokumentárních pořadech z východní a západní fronty. 40 let byly jenom dokumentární pořady o bojích z východní fronty, tak teď 40 let ze západní, aby to bylo vyvážené.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já si myslím, že závěr byl úplně blbý, pane kolego. To se na mě nezlobte. Já si myslím, že jsme nastavili nové časy k tomu, aby se věci vyvažovaly. Teď jsme nebyli objektivní, ale to už si nechme. Přesto ho mám rád. Pan řídící se tam hlásí.

Generální ředitel ČT Jiří Janeček: Dámy a pánové, mně se líbí, že ta atmosféra trochu roztála, už nejsme tak konfrontační.

Já bych k paní Levé, kterou i osobně vnímám jako přívrženkyni České televize, chtěl, abychom dostali čísla do relací. My vysíláme ročně 35 tisíc hodin pořadů. Zpravodajských a publicistických je zhruba kolem 10 tisíc. Když řekneme, že přišlo 230 stížností na vyváženost a objektivitu, tak ze zpravodajských relací to bylo 23, z toho ohromného kvanta hodin. To znamená, že v těch hodinách se skrývají desítky tisíc reportáží. Jenom, abychom si řekli, kde jsou nuance. Tolik stížností a někam 150 metrů vysoko věcí, kterých by se to mělo týkat.

Další věc. Chtěl jsem se zmínit k tomu, co říkal pan Petr Pleva. Petře, pamatujete si na dobu, kdy jsme tady spolu válčili ze začátku, a vy jste říkal, že procenta zastoupení regionálních studií, jak je to špatně a jestli si s tím poradíme. Já si myslím, že jsme si s tím poradili a vnímám kritiku pana poslance, že trochu ubylo, ale bylo to fakt olympiádou. Zamyslete se vy, kteří jste tady dlouho. V roce 2003 oscilovalo číslo, procentuální zastoupení regionálních studií mezi 9,5 a 10 %. Za dva roky jsme to vytáhli na přes 20 %. Já se nechci chlubit, ale tak to prostě je.

Další věc. Zmínil jste ekonomiku. Můžu vám s klidným srdcem a odpřísáhnout na holý modrý táborský pupek, že jsme dostali od auditora zprávu a její vyjádření je bez výhrad za loňský rok, čili hospodaření České televize bylo dobré.

Rád bych ještě zareagoval na jeden mýtus, který často čtu v různých novinách více, či méně renomovaných. Třeba to, že hospodaříme se 7 mld. korun. Nikoliv, 1 miliarda jde na fond digitalizace a na fond kinematografie. 150 miliónů na kinematografii a zbytek na fond digitalizace. Já jsem přistoupil na to, že budeme vysílat reklamu jenom proto, abychom kopli dál digitalizaci, aby stát nemusel sahat do vlastní kapsy. Proto mi tam peníze dáváme, aby bylo úplně jasno. Když píší někteří novináři, kteří se jaksí nepodívají do našich veřejných zdrojů, že máme 7 miliard, tak máme 6.

To je asi všechno. Kdybyste se chtěli ještě na něco zeptat, jsem k dispozici. Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane řídící. Teď se hlásila paní kolegyně Levá, pak pan kolega a pak myslím kolegyně Šojdrová.

Poslankyně Ivana Levá: Já jsem ten Don Quijote, který se domnívá, že skutečně každý pořad, který by v oblasti publicistiky a zpravodajství byl, by měl být vyvážený. Vždyť je to o problému, který se v tu chvíli řeší. Jestliže řeším problém dětské botičky z dovozu, přijde tam jeden, už jsme o tom spolu mluvili, který bude říkat: ano, botičky jsou výborné a tak dále. Druhý přijde a řekne: ne, neprošly kontrolou, jsou závadné. Já jsem bojovník za očkování proti

pneumokokům, přivedu lékaře, který potvrdí můj názor, ale přijde protistrana, která nechce toto očkování, též tam přijde jeden poslanec a k němu přijde lékař, který je proti. To je ta vyváženost.

Nebavíme se o tom, jestli zrovna čtyři lidé tam byli proti jednomu v politické diskusi. Bavíme se o každém konkrétním pořadu. Já jsem se na to ptala ve Francii. Oni vůbec nechápali, na co se ptám. Oni řekli: přece v každém programu беру do diskuse vždycky někoho, o kom vím, že je bojovník za problém a někoho, kdo naopak problém nechce řešit, nebo je proti němu.

Mně se zdá, že vyváženost by prostě měla být u všeho, aby si divák udělal svůj názor, ne, aby mu ho podsouval moderátor a stylizoval ho do nějaké polohy, přikyvoval tomu, kdo říká jedno stanovisko. Naopak, obě stanoviska musí zaznít, ať se nám to líbí, nebo nelíbí. Já mohu souhlasit s jedním, ale musím slyšet i druhý názor, pak si svůj názor třídím, nějak si ho utvářím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Paní kolegyně, máte pravdu, ale toto je moc ideální. Já například, když začnu zapínat veřejnoprávní televizi, tak vidím vždycky paní Kateřinu Jacques například. To je víceméně politická mrtvola, ale je tam pořad. Ona mluví ke všemu. A taky neprotestuji. Máme tady dvě politické strany zelených – Demokratickou stranu zelených, tam nikdy nikdo nebyl. Vy si musíte vzít také jednu věc, že je tam lidský prvek – redaktoři prostě milují některé víc a některé méně. My nejsme na té straně, která je milovaná víc. Takže dál. Hlásí se paní kolegyně Šojdrová. Ta je milovaná. (Veselost v sále.) Správně, já ji mám také rád.

Poslankyně Michaela Šojdrová: Teď jste mě překvapil, pane předsedo, vy jste mě velmi překvapil.

Já bych chtěla říci, že souhlasím s tím, že vyváženost, objektivita, to je ideál, který samozřejmě je správný, že je daný jako cíl. Já bych tady k tomuto měla jednu připomínku, kterou si neodpustím, protože problematika narůstání různých projevů rasismu extrémistických hnutí ta se velmi v České republice stává ožehavým tématem. Přiznám se, že mě vždycky rozčílí, když uvidím, kolik času se věnuje v médiích obecně, teď nemyslím jen Českou televizi, ale i Českou televizi, když se shromáždí někde deset, dvacet extrémistů s praporem, nějaká hesla vykřikují, už se hledá přesně, kdo je jejich vůdce, jaké mají stanovy, kam se k nim můžeme hlásit, jak se máte chovat, abyste byli přijati. Tohle mě opravdu rozčiluje, protože vím, že v ten samý den se někde konala nádherná kulturní akce, kde byly stovky lidí, bylo to pozitivní a o tom se neví.

Já tedy neříkám, že to je opravdu chyba zdaleka nejen České televize, ale kde tedy hledat to, že občan České republiky by měl být informován, že někde takováto extrémistická buňka vzniká, ale míru informovanosti bych ponechala pouze na informaci. Ale já říkám, že to někde hraničí s propagací, ne záměrnou, ale tam, kde se to týká komerčních médií, tak je jasné, že to vzbuzuje

zájem. Ale u České televize bych poprosila, aby to tedy byla pouze informace a ne propagace. Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Na obranu České televize. Není to otázka, paní kolegyně, jenom České televize. Média vůbec věnují příliš velkou pozornost této straně. Já myslím, že ji chtějí dostat do Parlamentu. Myslím, že se jim to při této intenzitě dokonce podaří. Hlásil se pan kolega z rady. Prosím.

Člen rady Jan Prokeš: Já k tomu mám ještě pro pana poslance Rafaje, když se zmiňoval o mandatorních výdajích, že nejsou definovány. Já jenom chci říct, že na straně 97 je přesně popsáno, že upravuje novela zákona o České televizi využití těch peněz, které jsou mandatorně, to znamená 150 miliónů korun ročně Státnímu fondu České republiky pro podporu rozvoje kinematografie a 15 miliónů ročně na zvláštní účely pro Český telekomunikační úřad a zbylá část ještě jde na rozvoj digitalizace archivu. Zákon to upravuje. To jsem chtěl dodat.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane kolego. Hlásil se pan kolega Bratský. Máte slovo.

Poslanec Petr Bratský: Já myslím, že je jasně vidět, že jsme ve složitém politickém období. Z našich projevů je to poznat. Já si myslím, že objektivita veřejnoprávní televize by se spíš měla měřit ne politickým pohledem na věc, ale spíš tím, co veřejnoprávní médium má dělat na rozdíl od komerčních a věci, jako boj proti násilí, xenofobii nebo osvětlení života menšin v České republice jsou témata, která se v České televizi objevují. Samozřejmě někdo může za tím vidět třeba i možná politický podtext nebo to, že se musí zabývat těmi aktivitami, které jsou hodně krajní, ale na druhou stranu já vnitřně začínám být spokojen s tím, jak se některá tato témata objevují. Myslím si, že třeba téma právě menšin, jejich života – kdo ví něco dneska o rumunské menšině v České republice. Kdo jiný má toto přinést než veřejnoprávní médium. A já po této stránce říkám za sebe veřejně, že jsem docela spokojen s prací České televize, že tato témata uchopují. Samozřejmě to nemůžeme čekat na komerčních televizích, nemůžeme to čekat i od jiných médií, ale Český rozhlas a Česká televize tady pro mě docela tuto roli plní. Opravdu.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane kolego. Hlásí se ještě někdo do diskuse? Ne. Pane kolego, navrhněte usnesení a my se k němu připojíme, nebo nepřipojíme.

Poslanec Petr Rafaj: Ještě než navrhnu usnesení, jsem chtěl odpovědět, že já jsem na začátku konstatoval to, že všechny zákonné normy byly splněny. Tím si myslím, že jsem řekl, že splněno všechno bylo. Vyjádřil jsem nesouhlas s poklesem regionálního vysílání a s rozpisem mandatorních výdajů, že to není terminologicky podle zákona. Neřekl jsem, že zákon je porušen.

Ale teď usnesení. Návrh usnesení:

Po odůvodnění předsedy Rady České televize Baumruka, zpravodajské zprávě mé a po rozpravě stálá komise pro sdělovací prostředky

1. doporučuje Poslanecké sněmovně schválit výroční zprávu Rady České televize o činnosti České televize za rok 2008, sněmovní tisk 789,

2. pověřuje předsedu komise, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu,

3. zmocňuje zpravodaje komise, mě, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal jako zpravodaj zprávu o výsledcích projednávání této zprávy na zasedání stálé komise pro sdělovací prostředky.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane kolego. Kdo souhlasí s tímto usnesením? Kdo je proti? 1. Dobře. Děkuji. Usnesení i zpráva byly přijaty. Děkuji panu předsedovi i panu řediteli televize.

Ale mějte pořád na mysli. Každý dobrý skutek má být po zásluze potrestán. Dopadli jste dobře, ale pozor! Děkuji moc.

Děkuji. Je 10 minut pauza.

Já vítám členy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Jsme neusnášení schopní zatím. Mějte strpení.

(Po větší pauze.) Máte slovo.

Předseda Rady Václav Žák: Pane předsedo, děkuji za slovo. Moje vystoupení bude velmi stručné, protože naprostá většina z vás byla v kulturním výboru, když jsem zprávu předkládal. Ten, co tam nebyl, tak předpokládám, že to prostudoval velmi pečlivě, takže já se omezím jenom na poznámku, že je to zpráva, která se průběžně celých 6 let vylepšovala. Na závěr si myslím, že zpráva dostala jakési parametry standardnosti a profesionality. To, co z ní vyplývá, co je možná jeden z nejdůležitějších parametrů je, že v době, kdy rada nastoupila do úřadu, tak její úspěšnost u soudu byla menší než 10 %, nyní jsme se dostali kolem 60 % úspěšnosti, i když samozřejmě by

bylo lepší, abychom na tom byli jako jiné regulační orgány v úspěšnosti okolo 90 %. Pokud budou nějaké otázky ke zprávě, tak na ně samozřejmě rád odpovím v diskusi.

Když dovolíte, přešel bych do trochu osobnější polohy. Protože to je moje poslední vystoupení před Poslaneckou sněmovnou, tak bych se pokusil komentovat 6 let zkušeností. Nepřipadá mi úplně šťastné, že vlastně kontakt Parlamentu s regulačními orgány, s ostatními radami je vlastně jednosměrný, to znamená, že my předkládáme zprávy a odpovídáme na kritiku. Myslím si, že by to měl být víc diskusní vztah. Nechci se chválit, ale když se nepochválím, kdo to za mě udělá. Já jsem vystupoval v celé řadě mezinárodních konferencí. Byl jsem pozván do Chile, abych se podílel na návrhu regulačního prostředí chilského regulátora jako expert. Měl jsem velmi dobré pracovní vztahy s ministerstvem kultury. Jedině, kde jsem neměl žádné konzultační vztahy, byla Sněmovní ulice. Přijde mi to trochu škoda, protože ne že by nebylo, o čem diskutovat. Když se podíváme do historie, podíváme se na zákon 231 z roku 2001, tak jedním z hlavních rysů, kterých si člověk všimne, je institut prodloužení licencí, který se nevyskytuje nikde v žádné legislativě na světě. Institut prodloužení licencí totiž efektivně ruší účel, k čemu licence je. Licence je dočasné oprávnění, které skončí a stát dostává prostor, aby znovu nastavil vztahy vůči uživateli licence. V USA je to tak, že znovu licenci dostane méně než jedno procento provozovatelů. Ale přesto existuje prostor pro nastavení právních vztahů. Tím, že prostor tady nevznikl, tak se digitalizace televizního vysílání dostala do velmi vážných problémů, protože najednou neexistoval zákonný mechanismus, jak nastavit závazek na odevzdávání analogových licencí. Je třeba si uvědomit, že to byl jeden z hlavních důvodů, proč digitalizace se stala never ending story a jak se zdá, teď půjde zákon před ústavní soud. Doufejme, že to nebude mít už na průběh digitalizace nějaké závažné důsledky.

Nyní se dostáváme k digitalizaci rozhlasu a Parlament přijal opět novelu, ve které se opět mění charakter licence. Licence zase přestala fungovat jako nástroj na úpravu státní politiky při novém přelicencování. Nejde o to, že by subjekty, které se dneska podílejí na rozhlasovém trhu, by neměly mít znovu licence. Jde o to, že tím, že se nemění jejich právní postavení, tak se ve skutečnosti digitalizace rozhlasu nepřibližuje, ale oddaluje podle mého názoru. Takže očekávám, že místo toho, abychom uspíšili přechod na digitální vysílání rozhlasové a nabídli ho veřejnosti, že s tím budeme mít problémy.

Další věcí je nedostatečná harmonizace stávajícího zákona s evropskou úpravou, což v řadě případů vytváří problémy. Například je to povinnost převzatého vysílání za obsah. To je zcela neevropský institut, protože podle evropské směrnice, podle principu země původu nemůže rušit jiná země, nemůže sankcionovat provozovatele převzatého vysílání za něco, nad čím nemá redakční kontrolu. To je teď otázka Astlera, existuje možnost na vznik 50 soudních sporů.

Doufejme, že se to nějakou interpretací vyřeší, ale prostě není to dobře upraveno v zákoně. Stejně tak jsou to otázky sponzoringu. Paragrafy o sponzoringu obsahují klauzule, které jsou v rozporu s evropskou směrnicí. A zase se nenašel nikdy čas, vždycky se říkalo, ano, teď měníme zákon 231 jenom kvůli digitalizaci televizí a nevnášíte do toho žádné aspekty, které by se týkaly obecné regulace. Je třeba se bavit o obecné regulaci, protože tím, že ten rámec není precizní, to vede k obrovskému množství soudních sporů a vede to k tomu, že náklady na regulaci, když do toho započtete aktivitu i soudů, tak jsou daleko vyšší, než by měly být.

Musím říct, že po těch šesti letech jsem získal dojem, že se Parlament dívá na radu – a teď to berte tak, že to je poznámka odcházejícího předsedy, který za dva dny už nebude mít mandát, to není stanovisko rady – ale že Parlament má k radě vztah asi jako mají normální lidé ke tchyni, to znamená, ona musí existovat, ale rádi ji nemají. Já nevím, jestli je to nejšťastnější vztah, který by Parlament k radě mít měl, protože rada by mu mohla, např. paní poslankyně Levá mluví o vyváženosti objektivitě, ale já bych očekával, že se podívá na představitele rady a řekne, chlapci, co s tím děláte. To je vaše povinnost. A my bychom jí řekli, bylo by to bezvadné, kdybychom měli ty a ty možnosti, tak bychom v tom okamžiku mohli lépe fungovat. Čili já mohu přát budoucí radě, aby se k ní Parlament konečně přestal chovat jako ke tchyni, aby s ní měl pracovní vztahy a aby se ten regulační rámec, který je u nás absolutně nestandardní, skutečně proměnil na standardní.

Děkuji za slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedo. Já bych rád při této příležitosti vám moc poděkoval i osobně za to, co jste udělali, nebo co udělala rada pod vaším vedením, ač se to někdy zvenku zdálo kontroverzní, ale já si myslím, že kus práce a hlavně reprezentace České republiky v zahraničí byla na velmi vysoké úrovni. Moc vám děkuji a teď předám slovo zpravodaji panu kolegovi Plevovi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Pleva: Než začnu svou zpravodajskou zprávu, tak bych si dovilil polemizovat s panem předsedou rady ohledně zákona o digitalizaci rozhlasu. Je báječné, že americký regulátor může stanovit nebo jiný regulátor může stanovit nějaká nová pravidla regulace nebo nějaké nové podmínky pro vysílatele rozhlasového nebo televizního vysílání. Náš zákon nic takového radě neumožňuje. Pan předseda jistě dobře ví, že rada nemůže stanovovat žádné licenční podmínky sama o sobě ad hoc, ale může stanovit jen takové licenční podmínky, které si vysílatel sám navrhne. Tudíž kdybychom nepřistoupili k zákonu o digitalizaci rozhlasu, pravděpodobně bychom na delší dobu zablokovali možnost přechodu na digitální vysílání a udělali úplně stejné problémy, které on velmi správně popisoval s televizemi. Právě díky tomuto zákonu nám toto nehrozí, protože ten, kdo

si vezme tzv. přechodnou licenci, zaváže se, že na základě usnesení vlády vrátí analogového vysílání a přejde na digitální. Tudiž tam právě nehrozí to, co hrozilo u televizi.

Teď k mé zpravodajské zprávě. Chtěl bych radu velmi pochválit za strukturu zprávy. Trvalo to hodně dlouho, ale nakonec dobrá věc se podařila a struktura zprávy přesně kopíruje, tak jako to je u Českého rozhlasu a Rady České televize, zákon, kterým se rada řídí a popisuje, jak jednotlivá ustanovení zákona jsou nebo nejsou naplňována. Za to velmi děkuji.

Další poděkování patří popisu licenčních řízení, kde jsou přesně specifikována kritéria, na základě kterých byla udělena licence, tudíž z toho mohou vznikat další právní konsekvence, především při žádosti provozovatele o změnu licenčních podmínek, kde se musí rada jasně řídit ustanovením, že změna je možná pouze tehdy, pokud by nevedla k neudělení licence. Když je to tady přesně popsáno, tato i každá další rada má vlastně v ruce přesný nástroj, jak vyhovět nebo nevyhovět provozovateli rozhlasového nebo televizního vysílání s žádostí o změnu licence.

Na tohle ale také navazuje má výtku, kterou už jsem říkal na výboru. Vyjasnili jsme si určitá nedorozumění, ale přesto ji zopakují. Byl bych rád, aby v kapitole, kde se hovoří o změnách licenčních podmínek, bylo vždy specifikováno, na základě čeho bylo vyhověno provozovateli vysílání nebo nevyhověno při změně licenčních podmínek. Já vím, že tam jsou změny, kde se žádají u licencí, které byly uděleny ještě před účinností zákona, který tohle specifikoval, nicméně není problém toto vyznačit do zprávy. Tato licence byla udělena před účinností toho a toho zákona, takže se nevztahují tyto podmínky, tato licence byla udělena po, takže se vztahují a důvod byl ten a ten. Myslím, že to není příliš práce navíc.

Jinak můj vztah k této zprávě je veskrze pozitivní a navrhnou také schválit tuto zprávu. Děkuji za pozornost.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane kolego. Otevírám rozpravu. Paní kolegyně Levá.

Poslankyně Ivana Levá: Stanovisko je téměř čtyřstránkové. Snažila jsem se svým kolegům vysvětlit, jak je důležitá činnost této rady a kolik záslužné práce bylo uděláno, protože já si skutečně cením toho, co rada dokázala. Ono monitorovat v dnešní době, kdy přibyly stanice atd., je to všechno náročné. Řešit tolik stížností, řešit všechno tohle ve stále stejném počtu lidí a s nedostatečnou technikou na monitorování, to není jednoduché.

K tomu, co tady pan předseda říkal k institutu prodlužování licence. Když jsem nakonec byla na univerzitě, kde jsem si to probírala s panem docentem, tak on mně nakonec řekl: Paní poslankyně, vzpomenete si na mě za několik let. Budete ráda, že tento zákon, jestli projde, protože to je jistota, že jsou frekvence zabezpečeny pro rozhlasové vysílání. Jinak by tady přišli jiní, silnější

vlčáci a frekvence by zabrali a jednou by na rozhlas vysílání třeba ani nezbylo. Tak nevím. Berme to pozitivně, berme to z té lepší stránky.

Jenom jsem chtěla říct, že mě taky mrzí, že při změnách zákona, když se navrhoval, ne vždycky se přihlíželo k tomu, co by rada pro své rozhodování potřebovala změnit, ale to už se stalo, je to pryč. Přejde velká novela mediální na zapracování evropských směrnic, tak tam by se tohle všechno mohlo v budoucím čase vyřešit a uvidíme, jak se situace vyvine dál. Já osobně bych tady chtěla panu Žákovi moc poděkovat za jeho práci a všem členům rady, kteří opouštějí radu a odcházejí, protože si myslím, že tohle je nevděčná práce, nikomu se člověk nezavděčí. Je tlak ze všech stran a ustát to, to taky mnohdy není jednoduché.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, paní kolegyně. Já bych k tomu jenom dodal, že my jsme tady poslanci, a nikdo si toho nevěšmal, jako taková ztřeštěná brigáda socialistické práce, že na nás se hrnou neustále zákony a my tu soutěžíme, kolik jich přijmeme ročně. To, že už se v tom obyvatelé, instituce vůbec nevyznají, je věc druhá. To se týkalo samozřejmě i zákonů z oblasti mediální, které přicházely a přicházely.

Rozprava dále pokračuje. Hlásí se do ní někdo? Nehlásí. Já teď poprosím pana kolegu Plevu, aby nám přečetl usnesení. O něm budeme hlasovat.

Poslanec Petr Pleva: Stálá komise pro sdělovací prostředky doporučuje Poslanecké sněmovně schválit zprávu o stavu vysílání a činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2008.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Kdo je pro?